

maal, som den ærede Minister er gaaet uden om. Det vil sige, han har, som jeg sagde sidst, intet Svar villet give her paa, og jeg maa derfor, da intet Svar jo ogsaa er et Svar, gaa ud fra, at den ærede Minister dog neppe vilde kunne fremsætte et saadant Forslag, Jeg mener altsaa, at der har man lidt at holde sig til, naar Spørgsmaalet er om, hvorvidt det er rigtigt eller ikke at tage disse Penge over i Statskassen og anvende dem til Formaal, som ikke have med Livsforsikring at gøre. For saa vidt som dette ikke er klart, skal jeg gerne om muligt gøre det endnu tydeligere for den ærede Minister.

Finansministeren (Hage): Jeg er lige saa lidt i Dag som forleden Dag i Stand til at faa fat paa, hvor det er, det ærede Medlem vil hen med dette Spørgsmaal: hvorledes Forholdet vilde have stillet sig, hvis der i Loven havde været en anden Regel end den, der er — (*Ellinger*: Der er ingen Regel) der er fastslaaet et bestemt Retsforhold i Loven — altsaa, hvorledes det vilde have stillet sig, hvis Loven ikke udtrykkelig havde fastslaaet dette Retsforhold. Jeg indser ikke, hvilken Indflydelse dette har for Bedømmelsen af, hvorledes Sagen ligger nu, da Lovens udtrykkelige Ord udelukke enhver Mulighed for Tvivl. Det er mig ganske uforstaaeligt, hvor det ærede Medlem vil hen. Det ærede Medlem er himmelhenrykt over, at han kan blive ved at stille et Spørgsmaal, som han ikke faar besvaret. Jeg forsikrer det ærede Medlem, at det vil være ham en let Sag at stille tusinde Spørgsmaal, som det er mig umuligt at besvare. Det er som bekendt lettere at spørge end at svare, og naar man tilmed besidder det ærede Medlems Intelligens, vil man med Lethed kunne stille Spørgsmaal, som alle Jordens Vismænd ikke vilde kunne tænke sig Muligheden af at svare noget paa.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

§§ 1—7

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 8, § 8 saaledes ændret og Nr. 2 om Indsættelse af 4 ny Paragraffer, §§ 9—12, af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 960—62)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af en Stats-Laanefond.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 1955 ff. Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 963 ff.)

Uden for Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Birck*:

Ny § 3.

„Statslaanefonden, hvis Formue holdes adskilt fra den øvrige Statsformue og ikke maa anvendes paa anden Maade end den i § 1 nævnte, styres af Finansministeriet. De Midler, der ikke ere anvendte til Udlaan, indsættes paa Fondens særlige Konto i københavnske Banker og Sparekasser eller anbringes i 4 pCts Kreditforenings- eller kgl. Obligationer.

Fondens Regnskab optages paa det aarlige Statsregnskab.“

Lovforslagets Paragraffer og de stillede Ændringsforslag sattes til Behandling under et.

Ordføreren (Vilhelm Lassen): Efterhaanden som Udviklingen skrider frem, gaar det saaledes, at Statssamfundet mere og mere tager sig af Formaal, som man i gamle Dage ikke vilde have kaldt egentlige Statsformaal. En Hovedgrund dertil er, at i vor Tid har Staten meget lettere ved at skaffe billige Penge til en Række Formaalets Realisation, som have Betydning for vide Kredse i Samfundet, end enten den enkelte eller selv private Sømmenslutninger. Saadanne Formaal ere netop de Formaal, som ere nævnde her i Forslaget om en Statslaanefond, og hvortil dens Midler skulle anvendes. Og som jeg allerede nævnde under den forrige Sags Behandling: det Spørgsmaal ligger da nær, om de Udlaan, der ske til saadanne Formaal, altsaa til Husmandslodder, til Arbejderboliger, til Fiskeri, til landøkonomiske Forskudsforeninger og til Hede- og Moselodder, vedblivende skulle figurere som en Udgift paa de aarlige Finansloves